

Subscription.

Inland: Rs. 100/- year

For Advertisement

Apply to:

The Manager,
'The Morning Star,'
182, First Cross Street
JAFFNA.

THE MORNING STAR

Registered as a Newspaper at the General Post Office, Sri Lanka

under No. Q/J/104/News/89

Established: 1841: A Christian Weekly: Published Every Friday

Vol:- 150 Jaffna, Friday 02 February 1990 No:- 9

RIGHTEOUSNESS EXALTETH A NATION BUT SIN IS A REPROACH TO ANY PEOPLE

News and Articles in
Tamil and English.
Please send them to

THE EDITOR,

'The Morning Star,'
182, First Cross Street,
JAFFNA.

Three More Day Care Centres Opend

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar Bishop of the Jaffna Diocese of the C. S. I. declared open three more Day Care Centres in areas south of Elephant Pass on Monday the 19th of February, 1990.

Omanthai - St. Mathew's Day Care Centre

The first was at Omanthai on the Kandy Road on a land 8 acres in extent. The Day Care Centre housed in a temporary structure will take about 50 children. The centre named St. Mathew's Day Care Centre was planned and constructed by the Rev. P. R. Navendranugoolan, the Minister in the Vavuniya District. At the brief opening function Messrs. S. Iyathurai, President Omanthai Janasakthi Organisation, S. Selvaratnam, Agricultural Development officer, Omanthai, and S. Thuraiarajah spoke in appreciation of the efforts of the C. S. I. for promoting the welfare of the poor villagers and welcomed the starting of the Day Care Centre at Omanthai. At followed the function. fellowship tea followed the function Omanthai is 8 miles to the north of Vavuniya.

Oddaruthankulam

A Day Care Centre again housed in a temporary structure at Oddaruthankulam near Mallavi about 12 miles west of Mankulam was declared open by the Bishop at about 12.30 p. m. on the 19th of February in the presence of a large crowd of well wishers from the village. The centre has been named "Anpu Puram". The Bishop mentioned that it was the Diocese's 50th Day Care Centre he was opening. The Rev. Daniel S. Thiagarajah, Minister in the Mankulam District arranged for the construction of the centre. At the Public Meeting, Mr. Sivanandan a Retired Overseer who provided much help and encouragement to set up the centre spoke welcoming the project on behalfs of the local community. Miss. Chandrasekaram the Principal of the Mahavidyalayam in the village, Mr. Sivapathasundaram the Principal of the Kollaivelankulam Mahavidyalayam, Mr. Kanagaratnam, the Grama Sevaka, Mr. Poologam, the President of the Rural Development Society and Mr. Ithayan

a representative of the Youth spoke in appreciation of this great service programs and requested that the Church should further extend its community service programmes in the area. The Rev. Thiagarajah proposed a vote of thanks. This was followed by a fellowship tea.

Visvamadhu

Arhamvalar Puram

The third Day Care Centre opened on the 19th of February was Visvamadhu on the Paranthan - Mullaitivu Road, about 12 miles from Paranthan and three miles from Dharmapuram. The centre has been named "Arhamvalar Puram". The Rev. S. Jeyanesan, Minister in the Kilinochchi District initiated this project. The Bishop declared open the centres at 4.45 p. m. Mr. Selvanathan, a retired Teacher and a member of the Dharmapuram Church and Mr. T. Gurukularajah, Principal of the Dharmapuram Maha Vidyalaya and the Director of the Cannan Project spoke at the Public Meeting Welcoming the step taken by the Diocese in the area as a service to the poor. The centre is situated in a 12 acres plot of land and other community development projects are also planned at the centre. A fellowship tea followed the function.

A Distinguished theologian, Bishop of South Kerala Diocese,

The Rev. Dr. Samuel Amirtham the outstanding Asian theologian and at present the Director of the Programme on Theological Education of the World Council of Churches has been appointed Bishop of the South Kerala Diocese of the Church of South India, succeeding the Rt. Rev. I. Jesuthason, who has retired

Dr. Sam Amirtham who is 58 years old this year is a son of the Rev. Job Amirtham and Mrs. Annal Amirtham of Parassala in South Kerala. He had a brilliant career at the Madras Christiana College from which he obtained his Master's degree in physics. He later joined the United Theological College, Bangalore and obtained his B. D. degree. He served as a Pastor in South Kerala for seven years from 1956 to 1963.

Presbyteral Ordination

Two Deacons of the Jaffna Diocese of the Church of South India were Ordained as Presbyters on Saturday the 24th of February 1990 at 7.30 a. m. at the Cathedral Church Vaddukodai. The Church was packed full for the event by clergy, Church delegates and other friends.

The two Deacons were the Rev. Ponnuthurai Joseph Sooriyakumar, worker in charge of the Shalomnagar Church and the Rev. Earl Pachaseelan Solomons worker in charge of the Eastern Province.

The Candidates were presented to the bishop by the Rev. D. R. Ampalavanar and by the Rev. S. Jeyanesan. The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Diocese ordained the candidates and he was joined by the Revs. D. R. Ampalavanar, Isaac Selvaratnam, T. S. Premarajah, S. Jeyanesan, G. D. Anandarajan and T. Thevanesan in the laying on of hands. Rev. T. S. Premarajah chanted the liturgy at the Service.

Mr. V. Atputhajeyam read the Old Testament lesson. Mrs. Nalini Gnanamuthu read the Epistle and Mr. Jerome Paul read the Gospel,

The Rev. T. W. Jeyaseelan Chairman of the North-East Synod of the Methodist Church preached the Sermon. A special Anthem was sung by the Uduvil Girls' College Choir.

Rev. P. J. Sooriyakumar is a son of the late I. Ponnuthurai and Mrs. Ponnuthurai of Naval. The Rev. E. P. Solomons is a son of Mr. and Mrs. Solomons of Wattla.

He was a Lecturer at the United Theological College from 1963 to 1966, From 1963 for 15 years he was the Principal of the Tamilnadu Theological Seminary, Madurai. It was his pioneering zeal, imaginative and creative leadership that helped to establish the Tamilnadu Theological Seminary as one of the foremost theological centres in Asia. He was largely instrumental in giving emphasis on contextual theology and the training of a ministry oriented to the Church servant role in the world. From 1978 to 1989 he served as the Director of the Rural Theological Institute which is a branch of the T.T.S. Madurai. From 1980 he has served the World Council of Churches in Geneva first as Assistant Director, then as Director of the Programme on

COLLAPSIBLE WHEEL CHAIR.

A Collapsible wheel chair was donated to the Physically disabled children of the House of Hope, Inuvil at a meeting held on Sunday the 4th of March 1990 at Inuvil by the Lions Club of Manipay.

The meeting was chaired by Dr. Mrs. R. G. Selvadurai. The meeting started with the prayer by the Rev. Christo P. Roberts. The chairperson welcomed the members of the Lions Club of Manipay and appreciated the members of the Club for fulfilling an urgent need of the House of Hope. Mr. M. Thambithurai manager of the House of Hope spoke on behalf of the House and of its future programmes.

The Region chairman of the District 306 B of the Lions International and a distinguished member of the Manipay Lions Club, Lion S. Pathmanathan addressed on behalf of the Manipay Lions Club. He in speech said that the House of Hope is the right recipient of the wheel-chair and he promised to help in finding some financial assistance for their Vocational Training Centre. He presented the wheel chair to the manager of the House of Hope on behalf of the Manipay Lions Club.

Dr. Mrs. R. G. Selvadurai gave away 25 School bags which were donated by the Rev. Christo-T. Robert to the inmates of the House.

The children of the House sang a special Lyric and the vote of thanks was proposed by a Senior inmate of the House.

Theological Education. Recently he has also in addition been the Director of the Ecumenical Institute, Bossey.

Dr. Amirtham did his post graduate studies at Humburg University in Germany and obtained his Doctorate in Theology. He is very fluent in German. He was also conferred the D. D. degree by the Serampore University in recognition of the outstanding contribution to the cause of Theological Education.

He is an author of several books in Tamil, Malayalam and English in addition to many learned articles in recognised theological journals.

While felicitating Dr. Amirtham we pray his ministry as Bishop of the South Kerala Diocese and in the CSI, will be greatly blessed of God.

(சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி)

இலங்கை இந்தியா

தமிழ்மொழி, தமிழ் இனத்துவம் என்ற அதே கோட்பாடே அங்கும் முன்வைக்கப்பட்டது.

உலகின் மிகப் பெரும் செயலுறும் ஜனநாயகம் என நாம் பெருமை கொள்கிறோம். உலகின் மிகப் பெரிய அராஜகம் என நாம் பிராயத்த போன்றோர் கூறுகின்ற போதிலும் இதில் நாம் ஓரளவு வெற்றி கண்டுள்ளோம். எனவே இலங்கைத் தமிழின் பிரச்சினையில் நாம் கொண்டிருந்த அக்கறையானது எமது சொந்த நாட்டின் ஒற்றுமையையும், ஒருமைப்பாட்டினையும் தொடர்ந்தும் பேண வேண்டும் என்ற அடிப்படையிலேயே.

இரண்டாவது காரணம் தமிழர்களின் கிளர்ச்சிகளை அடக்குவதற்கு இலங்கை அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளுக்கு எதிர் நடவடிக்கைகளை நாம் எடுக்க வேண்டியிருந்ததே. இலங்கை அரசாங்கம் அல்லது நான் சரியாகக் குறிப்பிடுவதாயின் சிங்கள அரசாங்கம் 1972 முதல் வளர்ந்து வந்த தமிழ்ப் போராளிக் குழுக்களின் நடவடிக்கைகளை முறியடிக்க வெளிநாடுகளின் உதவிகளை நாடியது. பிரித்தானிய கூலிப்படையினரையும் (கினிமினி), இஸ்ரேலிய க்ஷிப்பெட், மொஸாட் என்ற பவற்றையும், இலங்கைப் படையினருக்கு பயிற்சியளிக்கப் பாகிஸ்தான் உதவியையும் நாடியது. இது எமது பாதுகாப்பிற்கு ஆபத்து விளைவிக்கக் கூடிய நிலையை உருவாக்கியது. வெளியில் ஒவ்வொருவரின் காவிற்கு இலங்கை அளித்த ஒலிபரப்பு வசதிகள் எமது இரகசிய தகவல்களை அவர்கள் கண் சாணிக்கக் கூடிய ஒரு நிலையினையும் உருவாக்கியது. அத்துடன் எம்முடன் நல்லுறவு கொண்டிருந்த நாடுகளிடமிருந்து இலங்கை ஆயுதங்களைக் கொள்வனவு செய்தது. எனவே சாத்தியமான எல்லா இப்போக்கை எதிர்க்கவே நாம் இலங்கைக்குச் சென்றோம். மூன்றாவது காரணம் இந்தியாவைப் பொறுத்தவரை மிக முக்கியமாக உள்நாட்டு அரசியல் காரணியாகும். ஐந்து கோடி இந்தியத் தமிழ் மக்களின் உணர்வுகளை நாம் மதித்தே ஆகவேண்டும். இலங்கைத் தமிழருக்கு ஆதரவாக நாம் செல்லாவிட்டால் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக நாம் ஏன் இருக்க வேண்டும்? அதனால் என்ன பயன்? என்ற கேள்விகள் எல்லாம் அவர்களின் மனங்களில் எழலாயின. மக்களால் தெரியப்பட்ட இந்த ஒரு அரசாங்கமும் இந்த நிர்ப்பதங்களுக்கு இணங்க வேண்டும்.

எமது நடவடிக்கைகளால் இலங்கைத் தமிழர்களின் அபிலாஷைகள் எந்தளவிற்கு நிறைவேறின என்பதை நோக்குவோம். இங்கே அரசியல் அம்சங்களைப் பற்றி மட்டுமே நான் பேசப்போகிறேன்.

தமிழர்கள் நான்கு கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். அவை 1. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழர்களின் பாரம்பரிய பிரதேச

மாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட வேண்டும். 2. இப்பகுதிகள் ஒரே மாகாணமாக இணைக்கப்படல் வேண்டும். 3. இப்பகுதிகளைப் போதிய அதிகாரங்கள் கொண்ட சுயாட்சி உரிமையுடைய தமிழ் அரசாங்கம் ஆளவேண்டும். 4. நிதி, காணி குடியேற்றம், சட்டம் என்பவை இந்த அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைக்கப்படல் வேண்டும்.

1987 ஜூலை 29 இல் கைச்சாத்திடப்பட்ட இலங்கை-இந்திய ஒப்பந்தம் இந்த அடிப்படை இலட்சியங்களை நிறைவேற்றியுள்ளது. அதிகாரப் பரவாக்கல், நிதி, சட்டம், காணிக்குடியேற்றம் போன்ற துறைகளைப் பொறுத்தவரை தமிழருக்கு வழங்கப்பட்ட பரவலாக்கம் மேலும் சீராக்கப்படவேண்டும்.

இந்த ஒப்பந்தம் எமது அக்கறைகள் சிலவற்றைத் தீர்த்ததுடன் இந்த நெருக்கடி நிலை எதனால் எழுந்ததோ அந்த அடிப்படைக் காரணத்தில் கவனம் செலுத்தி அதனை ஒழித்துவிட்டது. நாம் ஏன் இலங்கைக்கு வந்தோம்? என்ற கேள்விக்கு நான் ஓரளவு பதிலளித்து விட்டேன். (இக்கேள்வி நடுத்தர இளமட்டங்களில் எழுந்ததை நான் அவதானித்தேன்.) அதைப் பற்றி விவாதிக்கலாம். ஆனால் அந்நேரத்தில் பொருத்தமான அணுகு முறையாக எனக்குக் காணப்பட்டதே நான் கூறியுள்ளேன். சீனா வையோ, பாகிஸ்தானையோ போன்று தன்மையிலோ அல்லது அளவிலோ இலங்கை ஓர் எதிர் அல்ல.

ஆனால் 1948 முதல் இந்தியாவுக்குள் வெளிச்சத்தினிள் ஊடுருகல்கள் இந்திய அதிகார அமைப்பின் சீர்குலைவுகள் கைபர்கணவாய் வழியாக வரவில்லை என்பதை நாம் மறந்து விடக்கூடாது. இந்தியாவின் அதிகார அமைப்பிற்கு ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் இந்தியாவின் தென்கரையோரப் பகுதிகளினூடாகப் புகுந்த சக்திகளே என்பதனை நாம் மறந்து விடலாகாது.

கடற்படைப்பலம், விமானப் படைப்பலம், தொடர்புச்சாதனப்பலம் ஆகிய பலங்களைக் கொண்ட நாடுகளின் எழுச்சியினால் எமக்கு ஏற்படக்கூடிய உள்ளார்ந்த ஆபத்துக்களை எமது கேந்திர சிந்தனை கணக்கில் எடுக்க வேண்டும். அது ஒரு நேரடி ராணுவத் தலையீடாக இருக்க வேண்டும் என்பதல்ல, அண்டை நாடுகளில் உருவாக்கக் கூடிய அரசியல், சமூகப் போக்குகள் இந்தியாவைப் பாதித்து எமது ஐக்கியத்தைச் சீர்குலைக்கச் செய்யலாம். இதனால் தான் இந்திய அமைதிப்படை இலங்கையில் நிலைகொண்டுள்ளதாக நான் நினைக்கிறேன்.

இந்தியா சுதந்திரமடைந்ததன்பின்னர் எமது படையினர் பல தடவைகள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளனர். கொங்கோ, காலா லெபனான், சைப்பிரஸ், கொரியா, பங்களாதேஷ் ஆகிய நாடுகளுக்குச் சென்றுள்ளனர். ஆனால் இலங்கையில் இந்தியப்படை சம்பந்தப்பட்ட

தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலை.

1974 தைத் திங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்தேறிய நான்காம் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக்கு வருகை தந்திருந்த அயல் நாட்டுத் தமிழறிஞர்களுக்கு பிரியாவிடை நல்குவதற்காக மாநாட்டு அமைப்பாளர்களான அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளையினரால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த வழியனுப்பு விழாவில் காவல்துறையினர் செய்த தலையீடு காரணமாக நிகழ்ந்த படுகொலைகள் தமிழ் மக்களின் நினைவை விட்டு எவ்வென்றும் மறக்கவோ, மறைக்கப்படவோ முடியாது வரலாற்று நிசுழ்வுகளாகப் பதிந்துள்ளன.

தன்னாட்சி உரிமைதானும் இல்லாத இத்தீவின் தமிழ் மக்களுக்கு ஒரு பண்பாட்டு விழாவைத் தானும் வெளியார் தயவே, தலையீடோ இல்லாது நடத்த முடியாது

புனைந்திடு புது உலகினை.

-L. P. கனகரட்ணம்-

பாதையிலே பல முட்கள் - உன்னை பற்றிப்பிடித்துக் குற்றி நசுக்கும் பெண்ணே, பேதையே, கொஞ்ச மொழி பேசும் கொடு முடிகள் உன்னை வஞ்சித்து வாட்டிடுவார்.

மயங்காதே மடந்தையே அடக்கி வைத்த ஆடவர்தம் கையிலிருந்து விடுபட இன்றே - நீ விரைந்து செயற்படு.

பஞ்சரம் நீத்த பைங்கிளி போல் - நீ பறந்து சுதந்திரம் படைத்திட இன்றே புரிந்து, புனைந்திடு புது உலகினை.

மறந்தும் அந்த மடையரை மன்னித்துவிடாதே உன்னில் இயல்பாய் - உள்ள இரக்கம் நீ காட்டினால் கயவர்கள் உன்னைக் கடித்துக் குதறிடுவார்.

வெருவரல் கொண்டு வெதும்பியது போதும் பொருவரல் பொறுப்புடன் புறப்பட்டு இன்றே புனைந்திடு புது உலகினை.

டிருப்பது பல்வேறு பரிமாணங்களைக் கொண்டதும் சிக்கல் மிக்கதுமாகும் எமது படையினர் முன்னர் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்ற போது ஒன்றில் நேரடியான இராணுவத் தலையீடாகவோ அல்லது அமைதிப்படையாகவோ தான் சென்றனர்.

உங்களது குழறுபடியாலோ அல்லது நிர்ப்பந்தங்களாலோ எமக்கு ஆபத்து ஏற்பட்டால், உங்களுக்குப் புத்தி புசட்டுவதற்கு உங்கள் நிலப்பரப்பிலே நாம் புகுவதற்குத் தயார் என்று, எமது அயல் நாட்டவருக்குத் தெரிவிக்கும் ஓர் அறிவிப்பாகவும் இது அமைகின்றது. இது சற்று அகம் பாவமாகத் தொனிக்கலாம். ஆனால் அப்படியல்ல. இது தான் யதார்த்த நடைமுறை அரசியல். இதன் மூலம் எமது பாதுகாப்பிற்குப் பங்கம் ஏற்படாது பார்த்துக் கொள்வதுடன் அப்படி ஆபத்தை ஏற்படுத்துபவர்கள் பக்கம் சாரா நடுநிலைக்கும் கொண்டு வரப்படுகின்றனர்.

நன்றி: முரசொலி

என்ற பாட போதனையை உணர்வுகள் மரத்துப் போன நிலையில் இருந்து வந்த தமிழ் மக்களுக்கும் மிகமிக உறைப்பாசுப் போதித்துச் சென்ற தனியொரு வாரலற்று நேர்வு தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலைகள். ஆண்ட இனம் மீண்டும் ஒரு முறை ஆள நினைப்பதில் என்ன தவறு? என்ற வினாவுக்கு விடை கானும் பாதையில் தமிழீழ மக்களைத் திடீரெனத் திசைமாறாப்படி செய்த திருப்பு முனை தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுப் படுகொலைகள் எனில் (அது) மிகையல்ல.

மாநாட்டு படுகொலைகளது பதிலாகம் ஆண்டு நினைவை நினைவு கூரும் பொழுது நடைபெற்ற பொருட்செயல்கள் தமிழ் மக்கள் மனதில் இன்னமும் மறக்க முடியாதபடி பசுமையாக இருப்பதற்கு காரணம் அதுவே.

நான்காம் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஒரு சர்வகேசிய மாநாடு அதனையாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தவிடாது தடுப்பதற்கு அப்போது பதவியில் இருந்த முக்கூட்டரசு படாதபாடுபட்டது. அந்த அரசை ஆதரித்துவந்த பாராளமன்ற மாக்கிச இடதுசாரிக் கட்சிகளது ஆதரவாளர்களாகிய அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளை உறுப்பினர்கள் சிலரும் மாநாட்டை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தவிடாது தடுப்பதிலும், தலைநகர் கொழும்பில் தான் மாநாட்டை நடத்த வேண்டும் என்றும் உள்ளிருந்தே அடம் பிடித்து வந்தனர்.

பாரிசில் கூடிய முன்றாம் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு தீர்மானித்தபடி நான்காம் மாநாட்டை இலங்கையில் தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் யாழ்ப்பாணத்திலேயே தடத்தி முடிப்பதென்பதில் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளை உறுதியாக இருப்பதைச் சகித்துக்கொள்ள மாட்டாத இவர்கள் தமது உறுப்பினர் பதவிகளையே துறந்தார்கள் என்பது போக, அதன் தலைவரே அரசின் செல்வாக்குக்கும், அரசு பிரயோகித்த அழுத்தங்களுக்கும் பணிந்து தமது தலைமைப் பதவியையே துறந்தாரென்றால் மாநாட்டு ஏற்பாட்டாளர் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்த சோதனைகள் சவால்களை, உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

மாநாட்டுக்குக் குந்தகம் விளைவிப்பதற்காக மாநாட்டை நடத்துவதற்கு அரசாங்கப் பாடசாலை மண்டபங்களையும், யாழ்ப்பாணம் மட்டும், வீரசிங்கம் மண்டபம் யாழ்ப்பாணம் வெளியரங்கு போன்ற, னவற்றையும் உகவ அனுமதி மறுத்த அரசு மாநாட்டைத் தலைநகர் கொழும்பில் நடத்துவதாயின் பண்டார நாயக்க சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தை இலவசமாகவே உபயோகிக்க உதவுவதாக உபதேசித்தது.

அரசு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்கி வந்த தொலைத் தொடர்பு சாதனங்களாக தேசிய தினசரிகளும் வானொலியும், மாநாட்டுச் செய்திகளை, தகவல்களைத் தமிழ் மக்கள் அறியவராது இருட்டடிப்புச் செய்தன.

மேற்படி இருட்டடிப்புக்களையும் திரிபுபடுத்தப்பட்ட செய்திகளையும் புறக்கண்பதற்கு மாநாட்டு ஏற்பாட்டாளர்களுக்குக் கைகொடுத்து உதவியது தீவின் பல பாகங்களிலும் உள்ள தமிழ்த் திரைப்பட மாளிகைகளே. "யாழ்ப்பாணத்தில் மாநாடு கண்டிப்பாக நடைபெறும்" என்றும் தகவலை கட்டணம் எதுவும் அறவிடாதே விளப்பரப்படுத்தி உதவியதும் இத்தீவின் தமிழ்த் திரைப்பட மாளிகைகள்தாம்.

(தொடர்ச்சி 4ம் பக்கம் பார்க்க)

தாரகை ஒளி:

பொய்ச்சாட்சிக் காரன் கெட்டே போவான்;

கேட்டதைச் சொல்வான் ஒப்புக்கொள்ளப்படுவான்.

— நீதிமொழிகள்- 21: 28 —

எங்கள் கருத்து

லெந்தெனும் நோன்பு நாட்கள்.

திருச்சபையின் பஞ்சாங்கத்தின்படி, 'லெந்து காலம்' நமக்குத் தரப்பட்ட மாபெரும் கொடையென்றே நாம் கருத வேண்டும். இக்காலத்தின் முதல் நாளாகிய சாம்பற் புதன்கிழமை தொடங்கி உயிர்ப்புத் திருநாள் வரை, இடையில் வரும் ஏழு ஞாயிற்றுக்கிழமைகள் தவிர்த்து மிகுதியாயுள்ள 40 நாட்களே நோன்பு நாட்கள்.

ஆண்டு தோறும் நமக்குக் கிடைக்கும் தபசு நாட்கள், (நோன்புக் காலம்) இறைவன் நமக்களித்த கிருபையின் நாட்கள். இறைவனின் சமூகத்திற்கு நம்மைப் பயன்படுத்தும் பாக்கியமான நாட்கள். இறை ஆசி அருளப்படும் அனுக்கிரக நாட்கள். உன்னத அழைப்பை நமக்கு உணர்த்தும் நன்மை நிறைந்த நாட்கள்.

ஆதிமுதல் மனிதனை இறைவன் தமது விருப்பத்திற்குரியவனாக வாழ்வதற்கு அவனைப் பக்குவப்படுத்திய ஆயத்த காலத்தை இந்த லெந்து காலம் நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. தேவாலயத்தையும் அதன் சேவையையும் பற்றித் தெரிவிக்கக் கடவுள் மோசேயை அழைத்தபோது, "மோசே மேகத்தின் நடுவிலே பிரவேசித்து மலையின் மேலேறி, இரவும் பகலும் நாற்பது நாள் மலையில் இருந்தான்" (யாத். 24:18) என்பதைக் காண்கிறோம். உபாகமத்தில் இரு முறை மோசே நாற்பது நாள் இரவும் பகலும் மலையில் தங்கி அப்பம் புசியாமலும் தண்ணீர் குடியாமலும் இருந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது. (உபா.9). எசேக்கியேலின் தரிசனத்திலே அவன் தன்னை ஒடுக்கி, "யூதாவம்சத்தாரின் அக்கிரமத்தை நாற்பது நாள் வரைக்கும் சுமக்க வேண்டும்" என்ற கட்டளை அவனுக்கு உண்டாயிற்று (எசே. 4:6) எனக் காண்கிறோம். (யோனா 3:4-6) வசனப் பகுதியிலும் 40 நாள் குறிப்பைக் காண்கிறோம்.

நமது பெருமானாகிய இயேசு கிறிஸ்து நமது மீட்பின் பணிக்குத் தம்மை ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள வனாந்திரத்தில் இரவும் பகலும் நாற்பது நாட்கள் உபவாசம் இருந்தார் (மத். 4:1-2). ஆகவே திருச்சபையில் உள்ள நமக்கு இந்த லெந்து காலம் (தபசு காலம்) நம்முடைய மீட்புக்காக அனுக்கிரக காலமாயிருக்கிறது (ஏசா. 49:8). நாம் இறைவனைப்பற்றும் விசுவாசத்தில் உறுதிப்பட்டவர்களாகி, அவருடைய அன்பில் நிலைகொண்டு வாழ, இந்நோன்பு நாட்கள் நமக்குத் தேவ அழைப்பின் காலமாய் அமைகிறது. இறைவனின் ஐக்கியத்திற்குள் நம்மைச் சேர்த்து விடும் ஆசீர்வாதமான காலமிது.

அதாவது இறைவனின் தூயபிரசன்னத்தில் எத்தகைய பாவியும் கிட்டிவரும் கிருபையின் காலமிது. தீமை செய்பவன் தன் தீய வழிகளை விட்டு விலகி, தன்னை இயேசு பிரானுடன் சேர்த்து, அந்த ஐக்கியத்தில் வாழும் காலம் இது. ஆகவே, இந்த நாட்களில் உபவாச நாட்களை பரிசுத்தமாக ஆதரிப்பதுடன், உண்மையான உபவாசமெது என்பதை அறிந்து, அதன்படி பணிசெய்வோமாக. இக்காலத்தில் நாம் கைக்கொள்ளும் தியானமும், செபமும், உபவாசமும், ஆராதனைகளும் தேவ சமூகத்திற்கு நம்மை ஆளாக்கும் ஏதுக்களாயிருக்க இறையன்பில் நாம் நிலைத்திருந்து அவரது அருளைப் பெறுவோமாக.

நமது குடும்ப வாழ்க்கையிலும், இது "லெந்து காலம்" என்னும் உணர்ச்சி ஒவ்வொருத்தருக்கும் இருக்க வேண்டும். குடும்ப காரியங்களை பரிசுத்த முறையில் நடத்தவும், ஆடம்பர காரியங்களில் ஈடுபடாமல், களியாட்டங்களில் கவனஞ் செலுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆண்டவருக்குள்ளான ஐக்கியத்தில் நாம் வளரப் பழகிக் கொள்ள வேண்டும். இக்காலத்தில் குறிப்பாக நம்மை நாமே ஆராய்ந்து, நமது பாவங்களை அகற்ற இறைவனின் பாதத்தில் நம்மை அர்ப்பணித்து "கடவுளே உமது கிருபையின் படி எனக்கு இரங்கும்" என்று மனஸ்தாபத்துடன் இறைஞ்சுவோமாக. இறைவனின் ஐக்கியத்திலிருந்து புதிய அனுபவத்தை அடையும் அருள்காலமே லெந்தென்னும் நோன்பு நாட்கள்.

கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி சுன்னாகம்.

கிறிஸ்தவ இறையியல் பட்டதாரி 'டிப்ளோமா' வகுப்புகளில் சேர்வதற்கும், செரம்பூர் பல்கலைக்கழக B. Th. வகுப்புகளில் சேர்வதற்கும் விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டுள்ளது.

குறைந்த பட்சம் GCE. (O/L) ல் ஆறு பாடங்கள் சித்தியடைந்தவர்கள் 'டிப்ளோமா' பயிற்சி நெறியை பின்பற்றுவதற்கு விண்ணப்பிக்கலாம். செரம்பூர் பல்கலைக்கழக B. Th. பயிற்சிநெறியைப் பின்பற்ற குறைந்தபட்சம் GCE. (A/L) இல் மூன்று பாடங்களில் ஒரே தடவையில் சித்தி பெற்றிருக்க வேண்டும்.

மற்றைய விபரங்களும், விண்ணப்ப பத்திரங்களும் பதிவாளர் அலுவலகத்தில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

விண்ணப்பம் அனுப்ப வேண்டிய கடைசித் திகதி 31.03.1990

ஏ. கதிர்காமர்,
பதிவாளர்

கிறிஸ்தவ இறையியல் கல்லூரி,
சுன்னாகம்.

புரட்சிகள் வேண்டும்.

1. திருச்சபை மக்கள் திருந்திட வேண்டும்!
தெருச்சண்டை யிட்டுத் திரிந்தது போதும்!
உடனடி யாரை உயர்த்திட வேண்டும்!
மடையராய் அவரை மதித்தது போதும்.
2. மறைப்பணி முறைகள் மாறிட வேண்டும்!
குறைபல கண்டும் குறைந்தது போதும்!
அருளுரை கேட்டு ஆய்ந்திட வேண்டும்!
இருளுடை நெஞ்சால் எதிர்த்தது போதும்.
3. விளங்கிடும் மொழியால் வழிபட வேண்டும்!
வளமிலா முறைகள் வாழ்ந்தது போதும்!
கிறிஸ்துவை உலகில் கண்டிட வேண்டும்!
சிறையினில் அவரைச் செறித்தது போதும்.
4. அரசியல் துறையில் இறங்கிட வேண்டும்!
வெறுங்குர லென்றே உரைத்தது போதும்!
கொடியவர் திட்டம் குலைத்திட வேண்டும்!
அடி வருடிகளாய் இருந்தது போதும்.
5. எளியவர் நலனை எண்ணிட வேண்டும்!
சளிப்புடன் காலங் கழித்தது போதும்!
உரிமைகள் கோரி உழைத்திட வேண்டும்!
பெருமைகள் பேசிப் பிழைத்தது போதும்.
6. தலைவரைக் கருத்தாய்த் தேர்ந்திட வேண்டும்!
பலரையுந் தேர்ந்து பட்டது போதும்!
பதவிகள் வகிப்போர் பணிசெய வேண்டும்!
கதைபல பேசிக் கெட்டது போதும்.
7. குழுக்களில் இருப்போர் குறைந்திட வேண்டும்!
பழுதுடை யோரைப் பார்த்தது போதும்!
வயதினில் முதிர்ந்தோர் விலகிட வேண்டும்!
கயமைகள் பலவும் கண்டது போதும்.
8. வீதிகளைச் சீராய் வகுத்திட வேண்டும்!
நிதிகளை இழந்து நின்றது போதும்!
புதுமைகள் கூட்டும் புரட்சிகள் வேண்டும்!
ஓதுங்கியே நின்று இருந்தது போதும்.

—தயா—ரி.

மரணம்.

திருவாளர் V. D. அம்பலம்.

காரைநகர் தென் இந்திய திருச்சபையின் முதிர் அங்கத்தினர் திருவாளர் வேலுப்பிள்ளை டானியேல் அம்பலம் அவர்கள் (இளைப்பாறிய கிறிஸ்தவ வங்கி உத்தியோகத்தர்) 26.02.1990 திங்கட்கிழமை மாலை 5.30 மணியளவில் மூளாய் கூட்டுறவு வைத்தியசாலையில் காலமானார். இவர்க்கு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பாக, பாகியவதி, புல்பவதி, இரட்டணராஜா ஆகியோரின் அன்புத் தந்தையும் அரசரட்டணம், செல்வராணி ஆகியோரின் மாமனாரும், மேலின், தோஞ்சலி, அஜித், றாபா, ஆகியோரின் பேரனாரும், ராசையா ராணி, தேவதாசன், காலஞ்சென்ற

ராஜகாரி, ஜீவரட்டணம், நல்லையா, கம்பிராசா ஆகியோரின் மைத்துனரும் ஆவர்.

அன்னாரின் நல்லடக்க ஆராதனை 1.3.90 வியாழக்கிழமை மாலை 9.00 மணிக்கு யாழ். திருமண்டல பேராயர் அதி. வண. D. J. அம்பலவாணர் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. இவ்வாராதனையை யாழ். ஆதின செயலாளர் அருள் திரு. A. ஜெயக்குமார் அவர்கள் நடத்த, அருள் திரு. A. V. இயேசுதாசன் அருள் உரை வழங்க, திருவாளர் G. இராஜநாஜசம் அவர்கள் இரங்கல் உரை நிகழ்த்தினர். கல்லறைத் தோட்ட அடக்க ஆராதனையை அருள் திரு. சோவக்சாம் அல்பிரட் அவர்களும், அருள் திரு. A. V. இயேசுதாசன் அவர்களும் நடத்தினார்கள்.

செய்திகள்.

உலக சாதனை

ராஜஸ்தான் தலைநகர் ஜெய்ப்பூரைச் சேர்ந்த சுரேந்திர அபர்யா என்பவர் ஒரே அரிசியில் உலகநாடுகளின் பெயர்களை எழுதியுள்ளார். அதில் மொத்தம் 241 எழுத்துக்கள் காணப்படுகின்றன. ஒட்டகத்தின் முடியைப் பிரஸாகப் பயன்படுத்தி இதை எழுதி சாதனை படைத்து இருக்கிறார் இவரது சாதனை கின்னஸ் புத்தகத்தில் இடம் பெறுகிறது.

நாய்க்குப் பதில் கீரி

இன்று உலகின் சர்வதேச பிரச்சினைகளுள் ஒன்றாகப் போதைப் பொருள் சட்டத்தல் விளங்குகிறது இவ்வாறு கடத்தப்படும் போதைப் பொருள்களை, போதைப் பொருள் சட்டத்தல் காரர்களையே மோப்பம் மூலம் கண்டு பிடிக்க இதுவரை நாய்களே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன. ஆனால் இலங்கை அரசு இதற்காக கீரிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு முயற்சித்து வருகின்றது. ஏற்கனவே கீரிகள் போதைப் பொருள்களை முகர்ந்து பிடிக்கும் ஆற்றல் உள்ளவை என உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருந்த தாலேயே இலங்கை அரசு இம் முயற்சியில் இறங்கியது. இதனடிப்படையில் அமெரிக்காவின் 12000 டொலர் நிதி உதவியுடன் தெகிவளை மிருகக் காட்சி சாலையிலுள்ள கீரிகளுக்கு முதற்கட்டப்பயிற்சியை பெற்றது இந்த முதற்கட்டப் பயிற்சி பெற்ற கீரிகள் போதைவஸ்து மோப்பப் பரிசோதனையில் சித்தியடைந்ததோடு இரண்டாம் கட்டப் பயிற்சிக்கும் தயாராகவுள்ளன. ஆனால் அமெரிக்க ராஜாங்கத் திணைக்களம் தொடர்ந்து நிதி வழங்க மறுத்து விட்டது. மத்திய கிழக்கு முஸ்லிம்கள் நாய்கள் மூலம் மோப்பம் பிடிக்கப்படுவதை விரும்பாததாலேயே கீரிகளைப் பயன்படுத்த இலங்கை அரசு முயற்சித்தது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

தமிழ் ஆராட்சி மகாநாட்டுப் படுகொலை.....

மாநாடு ஒரே என்று கலாச்சபை தட்புடலாக ஆரம்பாவதற்கு களம் அமைத்துத் தந்தவர் முன்னாள் யாழ் மந்திர ஆணையாளர் ஏ.ரி. சுந்தரம் எனில் மிகையல்ல மாநாட்டுக்காக அயல்தாட்டு அறிஞர்கள் வருகை தரும் வேளையில் யாழ்.மாநகரரைச் சுத்தமாகவும், வனப்புடன் அலங்காரமாகவும் வைத்திருக்கும் படி அவர் விடுத்திருந்த வேண்டுகோலை ஏற்று அப்படியே செயற்பட்டார்கள் யாழ். மாநகர எல்லைக்கு அப்பால் வெகு தொலை தூரத்தில் இருந்த முழுக் கண்பொழுதில் யாழ். குடாநாடு இந்திர விழாக்கோலம் தரித்திருந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றில் தமிழ் மக்கள் இத்தனை குதூகலமாக ஏதேனிடத்து ஒரு பண்பாட்டு விழாவை இதற்கு முன் ஒரு போதும் எடுத்ததில்லை. அத்தனை பிரமாதமாக அமைந்துவிட்ட அப்பண்பாட்டு விழாவில்தான், யார் யாரையோ திருப்திப்படுத்தவதற்காக, காவல்துறையினர் புகுந்து அசம்பாவிதமாக நடந்து கொண்டதும், அதன் வாயிலாக மேற்படி மாநாட்டுப் படுகொலைகள் இடம் பெற்றதும், வரலாற்று நேர்வாக நடந்துவிட்ட சம்பந்தப்பட்ட படுகொலைகள், தமிழ் மக்களின் அரசி

திரை மறைவில்

சுருட்டி

ஏழாலை தெற்குத் திருச்சபையின் முக்கிய தூண்களில் ஒன்றான திரு.ஐயாத்துரை ஜேம்ஸ் நவரத்தினம் 4.1.1990-ல் இறைவடி சேர்ந்தார். இவரின் நல்லடக்க ஆராதனை இவரது இல்லத்தில் 6.1.1990-ல் நடைபெற்றது. Rev.Christo T.Roberts Rev.V.N.Tharmakulasingham Rev.A.V.Jesuthason இவ்வாராதனையை நடத்தினர். Rev.V.N.Tharmakulasingham அருளுரை வழங்கினார். Rev. A. V. Jesuthasa தமது பாராட்டுரையில் திரு.A.J. நவரத்தினம் எவ்வாறு திருச்சபையின் கருமங்களில் பாரிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுத் திறம்படச் செயலாற்றினார் என்று குறிப்பிட்டார்.

திரு. A. J. நவரத்தினம் தமது வாழ்க்கையில் பல துறைகளில் ஈடுபட்டுச் செயலாற்றிவந்தார். பாடசாலை அதிபர் என்ற நிலையில் A.M.I.M. School ஏழாலை தெற்கில் முன்னெவரும் புரிந்திராத அரிய சாதனைகளைப் புரிந்து பெற்றோர் கல்விவாதிகாரிகள் ஊரவர் ஆகியோரின் நன்மதிப்பைப் பெற்றார். கூட்டுறவுச் சங்கம் முதலாய ஏனைய சங்கங்களில் முழு ஆர்வத்துடன் சேவையிட்டுபட்டு நாட்டுக்குச் சேவை புரியும் நல்லோனாக விளங்கினார்.

வடமராட்சியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட திரு.A.J.நவரத்தினம் தாம் புகுந்த ஊர் மக்களுடன் நன்கு பழகி தமது விவேகப் புத்தியைப் பயன்படுத்தி அவர்கள் அபிமானியாக விளங்கினார். பாட்டுக்கள் இயற்றுவதில் தனித்துவம் பெற்றிருந்தார். அவர் இயற்றிய பாடல்கள் முறைக்கு முறை Morning Star பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டதை வாசகர் நன்கு அறிவர். வாழ்த்துப்பாடல்கள் பிரியா விடைப் பாடல்கள் - கல்வெட்டுக்கள் முதலியன இவருக்கு மிகவும் பரிச்சயமாகவிருந்தன.

காலஞ்சென்ற ஒருவரைப் பற்றி அவர் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள் ஆகியோர் கதறியமும் பாணியில்

“ஐயாவென்று அழைப்பதற்கு இனி மெய்யாய் உலகில் யாருமில்லை”

என்ற அடிகளுடன் தொடங்கும் பாடலை எழுதினார். இப்பாடல் ரூபக ஆராதனையில் பாடப்பட்டபோது கண்ணீர் மல்கி நின்ற பலரைக் காணக் கூடியதாகவிருந்தது. இவர் தம் பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளையும் இப்போது இதே பாடலைப்பாட வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். Doctor பட்டம் பெற்ற தமது மகளின் பெறுபேற்றைக் காணுந்தறுவாயில் அவர் உயிர் பலாத்காரமாகப் பறிக்கப்பட்டது துர்அதிஷ்டவசமே.

தம் பிரயாசங்களின் பலனை அவர் காணமுடியாவிட்டாலும் சகல பிரயாசங்களிலுமிருந்து ஓய்ந்து இறைவனுடன் இளைப்பாறுகின்றார் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு உத்வேகமளிக்கின்றது. இவ

யலில் ஏற்படுத்திய சடுதியான தீடீர் திருப்பு முனைகள் மத்தியிலும் அவற்றிற்குக் காரணமாக அமைந்துவிட்ட தமிழாராய்ச்சி அமைநாட்டுப் படுகொலைகள் தொடர்ந்தும் தமிழ் மக்களால் என்றும் நினைவு கூறப்படவே செய்யும்

-திரவியம்-

லெந்து கால தியானமும் செய்மும்

செய்மும்

தமது ஆலயங்களிற் சிலவற்றில், அலங்காரமான சிலுவை, குத்து விளக்குகள், தூண்டாமணி விளக்குகள் போன்ற பொருட்கள் வைத்திருப்பதைக் காண்கிறோம். திருமேசையில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் சிலுவை வெண்கலம், நிக்கல், அல்லது வெள்ளியினால் ஆனது. இருமருங்கிலும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் மெழுத வர்த்தியின் ஒளி அதில் பிரதிபலிக்கிறது. இத்துடன் பின்னேயிருந்து ஒளி மின்னும் பெரும் மரச்சிலுவைகளை வைத்திருப்பது ஒரு கலையாகிவிட்டது.

பெண்கள் கழுத்திலும், ஆண்கள் மைனர் சங்கிலிகளிலும் கூட பொற் சிலுவைகளைப் பார்த்துப் பார்த்து நம் உணர்ச்சி மழுங்கிப் போய் விடுகிறது. இரத்தம் தோய்ந்த குருச் சிலுவையையும் அதனைத் துளைத்துக் கொண்டு சென்றிருக்கும் இரும்பாணிகளையும் மறந்து விடுகிறோம். சிலுவை மரணத்தால் நம் ஆண்டவருக்கு ஏற்பட்ட உடல்-ஆன்ம வேதனைகளை நாம் சிந்தித்துப் பார்ப்பதில்லை.

நமது லெந்து காலத் தியானத்தில் கல்வாசிக்குப் புனித யாத்திரை செல்லுவோம். அவர் சென்ற பாதையின் வழியே ஒவ்வோர் அடியாக எடுத்து வைப்போம். என் அய்யனே என்னை மீட்கும் பொருட்டாய் நீர் அனுபவித்த பாடுகள் தான் எத்தனை? சிலுவை நாதனை அண்ணாந்து பார்க்க முடியவில்லையே! அப்பா, என்பாவமன்றோ, உன்னை இங்கே கழுவினேற்றியிருக்கிறது! இதற்கு ஈடாக நான் எதைத் தருவேன்? கல்வாசியில் முகம் புதைத்துக் கண்ணீர் பெருக்குகிறேன்.

உன் காலடியில் கொட்ட மனமில்லாமல் என் உள்ளத்தில் நான் பதுக்கிக் கொண்ட ஆராசை, என்னைக் கறைப்படுத்தி என்னைச் செல்லாக அரித்துக் கொண்டிருக்கும் சிற்றின்ப வேட்கை; என் குடும்பத்தினரையும் உற்றார் உறவினரையும் உடன் ஊழியரையும் வாளாக அறுத்துக் கொண்டிருக்கும் என் பொய்யமை, மூர்க்கத்தனம், சுயநீதி, அன்பின்மை - இன்னும் என் வாழ்வை நரகமாக்கிக் கொண்டிருக்கும் பாவம் அனைத்தையும் உன் காலடியில் கொட்டுகிறேன்.

சாத்தானுடைய தலையை நசுக்கினது போல, அவற்றை உன் சிலுவையின் அடியில் உருத்தெரியாப் நசுக்கி, உம் திரு இரத்தத்தால் என் பாவக்கறையைப் போக்கி, எனக்குப் புது வாழ்வைத் தாரும் ஐயா.

‘எத்தனை திரள் என் பாவம், என் தேவனே, எரியன்மேல் இரங்கையனே. ஆய்க்கொள்வான் போல், பாவல் திர்போல் அருகிலிருந்த கள்ளன்போல், நேயமாய் உன் சரண, சரண என வணங்கினேன்; நீ எனக்காகவே மரித்தனை பரனே!’.

ரது குடும்பம் ஒரு சிறந்த தலைவனை, திருச்சபை ஒரு உத்தரவாதம் நிறைந்த ஊழியனை, சமுதாயம் ஒரு உத்தம சேவகனை, ஆசிரிய உலகு ஒரு அரிய நண்பனை, இழந்து தவிக்கின்றது.

“வருத்தப்பட்டு பாரம் சுமக்கிறவர்களே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள். நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்” என்று ஆண்டவரின் தொனியை இவர் கேட்ட வண்ணம் இருப்பார் என்பதை நாம் உணரும்போது ஆறுதல் அடைவோமாக”

கடவுளும்

பெர்னாட்ஷாவும்

கெஸ்குத் பியர்சன் என்ற ஆசிரியருக்கும், அவரது மனைவியாருக்கும் பேரறிஞர் பெர்னாட்ஷாவின் இலக்கிய பணி குறித்துக் கருத்து வேற்றுமை இருந்தது.

“பெர்னாட்ஷாவின் சொற்பொழிவுகளும், சோஷலிசம் பற்றி அவர் எழுதிய நூற்களும் சிறப்புமிக்கவை” என்றார் பியர்சனின் மனைவியார்.

பியர்சனோ, “இல்லை, இல்லை ஒரு நாளும் நான் இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டேன். ‘ஷா’ ஓர் சிறந்த நாடக ஆசிரியர் “எனக் கூறினார். கணவன் மனைவியருக்குள் இவ்வாறு கருத்து வேற்றுமை எழவே இறுதியில் பெர்னாட்ஷாவையே கேட்டுத் தெரிந்து விட வேண்டுமென இருவரும் முடிவு செய்தார்கள்.

ஷாவைச் சந்தித்து இருவரும் தங்கள் தங்கள் கருத்தைத் தெரிவித்தனர். பதிலாக ஷா “எனது சொற்பொழிவுகளை யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் ஆனால் எனது நாடகங்களை யாரும் எழுத முடியாது. ஏனென்றால் ‘அவை ‘நான்’ என்று கூறத்தக்க விதத்தில் எனது வாழ்க்கையில் ஒரு பகுதியாகி ‘விட்டன என்று பதில் அளித்தார்.

பியர்சனின் மனைவியார் பெர்னாட்ஷாவை அம்மட்டில் விட்டு விடவில்லை. மீண்டும் ஷா விடம் அவர் “ஆமாம், நீங்கள் பரமண்டலத்தில் ஆண்டவனின் முன்னிலையில் நிற்பதாக எண்ணிக் கொள்ளுங்கள், உங்கள் இலக்கியப் பணிகளில் அவர் எதற்கு மிகுதியான மதிப்பு என்கா கொடுப்பார்?” என்று வினவினார்.

பெர்னாட்ஷா சொன்னார் - “கடவுள் ஏன் இலக்கியப் பணிகளுக்கு தேர்வு எண்கள் கொடுக்கத் தொடங்கினால் பின்னர் அவருக்கும் எனக்கு சச்சரவு ஏற்படும்.”

இப்பதிலைக் கேட்டு அவ்வம் மையார் அமைதி கொண்டார்.

நன்றி: (அறிஞர்களின் வாழ்வினா)

சிந்தியுங்கள்!

“நானோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையைக் குறித்தே யல்லாமல் வேறொன்றையுங் குறித்து மேன்மை பாராட்டாதிருப்பேனாக”

- கலா. 6: 14

மனிதனுடைய மிஞ்சிய அக்கிரமமும் கடவுளுடைய அளவிலா அன்பும் சிலுவையில் சந்திக்கின்றன.

யேசுவின் மரணம் மரணத்தை வென்றது. அவருடைய சாவு சாவின் கூரை ஒடித்தது.

நாம் எப்படி வாழுகின்றோமோ அப்படியே மற்றவர்களும் வாழ வேண்டும் என்று நினைப்பது உத்தமமான எண்ணமாகும்.

-ஸ்ரீ காந்திஜி பெரியார்.

‘அகந்தை’ என்பது பசி, தாகம், குளிர் ஆகியவற்றிலும் கொடுமை யானது.

-ஜேர் பஸ்ஸ.

கற்களால் கட்டப்படும் கோயிலை விட, நரம்பாலும் தசையாலும் கட்டப்பட்டுள்ள மனித உள்ளங்களே கோயில்கள்.

-காந்தி.

An Extract from the Prize Day Address
Delivered by the Chief Guest Dr. Devanesan Nesiah
at the Chundikuli Girls' College Prize - Giving

A public school cannot function insulated from the society it serves and of which it is part. How should the School respond to the current situation? We cannot, even if we so wish, expect Chundikuli girls to be indifferent to what is going on all around. The girls here will surely take an informed and intelligent interest in public affairs. What I would like to remind the students is that more than ever before, our society needs skills which you can learn and develop in this school. You are privileged to be at Chundikuli and should, despite all difficulties, make use of the facilities available here to cultivate your talents. I refer not only to academic excellence but also to other skills which have enabled successive generations of Chundikuli old-girls to take the lead in virtually every field of activity they have ventured into.

In particular you have a special role to play at this critical stage in giving new shape and character to our society. Girls therefore need to participate while in school in several of the wide range of extra-curricular activities which constitute an essential part of the education offered by Chundikuli. It is sad that many students have, for various reasons, abandoned schooling altogether in the last two decades. On the other hand I feel equally sad that a much larger number of students, particularly in Jaffna, have been encouraged to neglect the non-academic aspects of education. Unfortunately many schools have also tended to concentrate on securing good G.C.E. O/L and A/L results to the virtual exclusion of extra-curricular activities.

Jaffna society has been often described as conservative and even reactionary. There is much truth in this. There has been some belated improvement but caste prejudice continues to be strong in Jaffna. In this respect the Jaffna Tamil community is perhaps the most backward in Sri Lanka. Even the Christian schools have done very little to combat this evil. What is the proportion of the so called depressed caste students in Jaffna's leading Christian schools compared to that in the population of the district? How many teachers do they have from those communities? Do they have any programmes to promote integration or to reduce disparities in socio-economic levels?

Jaffna women also suffer many restrictions but in this matter the evidence is mixed. In the Hindu as in the Greek pantheon the 'portfolio' of education is held by a woman, presumably the most learned of the deities. Despite the status of Saraswathi and of Athene as the Goddess of Learning have been many obstacles to the educational advancement of women. Some of these barriers are being lowered in Jaffna as elsewhere. In fact the people of this region were among the first to respond to the new opportunities for education that emerged under British rule. Some of the finest and the earliest of the modern girls schools of South Asia were established in Jaffna. Since then girls schools have multiplied and expanded. School like Chundikuli have produced thousands of girls who have gone on to excel in higher education in Sri Lanka, India and many other countries.

But there continues to be a disparity between boys and girls in the encouragement and motivation provided by many of the parents and several of the schools in respect of selection of subjects of study and choice of careers. While boys are encouraged to take subjects which will equip them for high-prestige careers, girls are often encouraged to opt for subjects which are intellectually less demanding and career-wise less promising. Despite such bias it is a matter of pride that in certain highly competitive fields, e.g. admissions to Sri Lanka's Medical Schools, girls have secured almost as many places as boys. In this respect we are ahead of the USA and many other developed countries in which the gender-disparity in Medical Schools is greater. Girls have succeeded in staking a strong claim for parity in educational opportunities and, despite some handicaps, have shown that given equal facilities they can do as well as, or even better than boys.

However, society continues to impose many restrictions on women in respect of employment. In this matter we have been slower to lower barriers against women than many developed countries. Even within the professions to which

women are admitted they tend to be pushed into certain functions and specialities and away from certain others. Women may be encouraged to get involved in religious work but are largely denied the status and functions of priesthood. Within the medical profession they may be encouraged to specialise in obstetrics and gynaecology rather than general surgery. Women engineers tend to do desk jobs with prospects of career advancement inferior to that of their male colleagues. In the legal profession women are numerically disproportionate in chambers headed by male lawyers or assist male advocates rather than head their own chambers or conduct their own cases in the courts. Once excluded from the Ceylon Civil Service, women are now admitted to the Sri Lanka Administrative Service but, to the best of my knowledge, only one of them has been posted as a Government Agent and none has risen to be the Secretary of a cabinet Ministry.

Such obstacles to the professional advancement of women exist to a greater or less extent in all countries. All over the world we find women concentrated in teaching, nursing, library science, secretarial work, social work, certain types of factory work, the garment industries etc. None would claim that these occupations are unsuitable for women. What I am suggesting is that women can greatly widen their horizons and excel in hundreds of other professions which are now largely the preserve of men. I have no doubt that such developments will be encouraged by this school.

Some may protest that the environment is not conducive to such venturing out along new avenues of activities. They may urge that women must stick to safe and well-trod professional fields till settled conditions are restored. Feminists, who are no doubt well represented in this school, may urge that it is precisely because conditions are unsettled that there are new opportunities which should be seized. There is indeed much evidence from many countries to support such an assertion. For example Franz Fanon writes of the transformation in the status of women during the Algerian revolution: "The woman who before the Revolution never left the house without being accompanied by the mother or the husband is now entrusted with special missions..... she spends the night with an unknown family..... the husband or the father learns to look upon the relations between the sexes in a new light"

There have been some such developments in our society in the last few years. I do not want to be misunderstood. I am not suggesting that women should take needless risk. Nor am I endorsing their involvement in violent activities which I consider to be suitable neither to women nor to men. All I am saying is that under revolutionary situations such as during the French Revolution two centuries ago, or during the Egyptian or Indian independence struggle half a century ago or in the current Palestinian Intifada, some of the obstacles to the activities of women may be removed and they may gain opportunities to exercise certain freedoms or to advance in new career fields. Such openings may not come their way under more settled conditions. Similarly in times of rapid economic and cultural transformation, as in South India in the Sangam period, in the USA for many decades and in many countries in the early post world war 2 years, women may occupy key positions from which they were previously excluded and exercise freedoms they were traditionally denied. A large proportion of the writers and poets of the sangam period were women, notably Avvai whose advice on government was sought by the kings of that period. Some of the gains may become permanent but some may be lost when the special conditions conducive to such gains disappear. In some respects Tamil women have not fully regained the freedoms they exercised during the Sangam period nor French women the status they enjoyed during the French Revolution.

The extraordinary conditions which now provide fresh opportunities for women to advance. To a limited extent we saw, in the eighties, women's groups taking important initiatives in public affairs in various parts of our country. Moreover with a large proportion of the male population killed, disabled, detained, engaged in military activities, gone overseas or otherwise unable to be active in public life women are needed more than ever before to occupy key positions. Some progress has been made. We need to advance further and to consolidate the gains. We are in a critical period in our history. Many are apprehensive of our future and the society of tomorrow. Let us hope that women will have a major role in determining that future, in creating the institution of that society, in establishing its values and in the conduct of business and the public services in the years to come.

The Spirit Who Transforms The Groanings of Suffering Into Creative Groaning of Birthpangs.
Extracts from The Bishop's Charge to the Diocesan Council

The Rt. Rev. D. J. Ambalavanar, Bishop of the Diocese in his Charge at the Annual Session of the Diocesan Council on Thursday the 22nd of February chose as his theme our peoples' "groanings" based on the text Exod. 2:24 and Jer. 45:3 "And God heard their groaning, and God remembered his covenant with Abraham, with Isaac and with Jacob". "Woe is me! For the Lord has added sorrow to my pain: I am weary with my groaning and I find no rest". The first text refers to the groaning of Israel during their bondage in Egypt and the second text the words addressed by Jeremiah to Baruch as he endured the persecution of the brutal Johoiakim.

If our eyes and ears are open to the situation around us in this country we cannot but see the plight and hear the groans of a suffering people. The groans of refugees who have been deprived of their homes and belongings. The groans of the women who have lost their husbands and the groans of parents whose children have been shot, disappeared, driven out or conscripted to military service. The groans of the valiant young people who are imprisoned, tortured and persecuted because they struggle to be free. The groans are loud and deafening and we cannot but say with the Prophet "I am weary with my groaning and I find no rest".

These groans we here are not peculiar to the people of Sri Lanka. Such groans are heard all over the world from South Africa to Palestine, from South America to China. It is a universal groaning and Paul who in his own day heard the peoples' groanings was able to see that it was part of a global predicament. The pitiable plight of the whole creation, itself "groaning in travail". The Genesis story of creation saw a clear connection between man and the rest of creation and therefore also a clear connection between man's fall and the disaster of the whole creation. What could have been dismissed as fanciful mythological language by skeptics and humanists have now become a stark reality for scientists and sociologists who understand modern man and his environment. We are told that in a world which can spend 1.8 million Dollars a minute on the production of the weapons of destruction, every hour 1500 children die of hunger. Everyday a species becomes extinct. Every week more people are detained and tortured than at any other period in history. Every month 7.5 Billions of Dollars are added to the debts of poor nations. Every year an area of forest equivalent to the size of Korea or Austria is destroyed. The Green House effect resulting from the increasing pollution of the atmosphere and the decreasing area of forest areas is resulting in a global warming that is bound to raise the world's temperature by 4.5 degrees Celsius early in the 21st century. The consequences in rising sea levels, destruction of coastal areas and population are frightening. Add to this is the present growth of the world's population by quarter of a million every day. This rapid increase in the human population and the consequent greed for more human consumption can only worsen the ecological crisis and advance the arrival of the dooms day. Paul in his own day envisioned the groans of death of the universe and proclaims the good news, the Gospel of the groans of death being transformed into the groans of creative birthpangs. "The son of God became the Son of Man that the sons of men may become the sons of God", said Athanasius and St. Paul was expressing this longing as he spoke of the whole creation groaning in travail until now ..... and we ourselves groaning inwardly as we wait for adoption as sons, the redemption of our bodies". Rom 8:22-23. The transformation of self-centred and self-seeking human nature is the way to the preservation and redemption of the whole creation itself. The Church's role is to share in the spirit in the groans and travails of our people in such a way that the groans of suffering and death can become the opportunities for renewal, restoration and new life.

There has been much talk of contextualisation in theology and in the missionary outreach of the Church during the last decade and more. Contextualisation the theologian Jurgen Moltmann reminds us is not just relating to the chronological context as relating to Karological context - that is to the Kairos - the time of challenge and opportunity. The challenge

to the Church in Asian countries today is to see the relevance of the Gospel for our suffering and struggling peoples with their groans and travails.

As our nations in South Asia approached the time of our political independence our leaders rightly addressed themselves to the challenge and tasks of the Churches in the new era of independence. There was a strong conviction and deep desire that our Churches do not end up as interesting fossils of the missionary era or curious outposts abroad of the Western confessional Churches. The Union of Churches in South India, North India, Bangladesh and Pakistan though still far from the ecumenical dream of the "one Holy Catholic & Apostolic Church" was surely a step in the right direction. It was a historic step taken by the Churches affirming their joint task and destiny in the life of their people. The heaven should not be carefully packed and sealed in a polythene bag before being placed in the lump of flour but thrown in to become part of the lump. That surely is the challenge to the Churches in Sri Lanka today to strive and struggle together in unity, in the Spirit so to share in the groans and travail of our people that the life of our people themselves may be transformed as we wait for adoption as sons, the redemption of our bodies" - the liberation of life in all its totality.

Christian Theological Seminary. Chunnakam

Applications are invited for the Preparatory Classes leading to the Diploma of the Seminary and B. Th Courses of the Serampore University. Minimum qualifications for the Diploma Course are six passes in the G.C.E. (O/L) and for the B.Th Course three passes in one sitting in the G.C.E. (A/L). Other details and application forms may be obtained from the Registrar's office. Applications close on 26th March, 1990.

A. Kadirgamar.
Registrar

(continued from the page 1.)

I would urge the girls of Chundikuli to be bold and ambitious in your choice of subjects of study and adventurous and idealistic in your career aspirations. Do not feel constrained by the traditional limitations placed by others on your scholastic and professional careers. Several of those who have passed through this school have distinguished themselves in fields which were once but are no longer regarded as more suitable for men. I have no doubt that many among you will do the same and blaze new trails along which others will follow. I am not thinking only of the white collar professions but of every kind of community service which requires imagination, special skills, dedication to duty, strength of character and leadership qualities.

Perhaps by the turn of this century many among you will occupy key positions in various public and community service, in banking, in industry and outstanding philosophers, archeologists, electronic engineers, artists, architects, mathematicians, scientists, marine engineers, explorers, authors, economists, journalists, broadcasters, drama and film producers, actors, airline pilots and stewards, industrialists, marketing managers, diplomats and political leaders. I have listed some professions at random not so much as occupations I recommend but rather as indicating the range and variety of career prospects open to a young woman with a modern education such as Chundikuli provides. You have as much right as anyone else to set your sights high and your school equips you better than most others to reach those targets. But I trust that your aspirations are not directed exclusively on the elite professions and that your ambitions are not narrowly defined in terms of social prestige and economic status.

It is important to keep several factors in mind. Firstly, only a small minority of students can enter the elite profession. The large majority will occupy positions of less prestige and lower remuneration. It is as much the function of the school to prepare and motivate girls to serve in these positions as to equip the few who motivate girls to serve in these positions as to equip the few who may move into occupations higher up the social ladder.

(contd. from next issue)